

Bayer Zsolt: Az állandóságról

2017 január 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Figyelemreméltó fejlemény, hogy a Magyar Narancs című kiadvány szerkesztéségi vezércikke már Vonát védi Köves Slomótól.

Hogy a Magyar Narancs környékén kik gyülekeznek, tudjuk. Hosszabb részletezés helyett elég, ha azt mondjuk, ott gyűlik össze a 21. század. S éppen ez az, ami első látásra összehozza a Magyar Narancsot a Jobbikkal, ez a bizonyos „21. századiság”, bármit is jelentsen ez.

Persze, tudjuk, Köves Slomó és az ő nevével fémjelzett EMIH utálatosabb a Mazsihisz számára még Vonánál is. A Magyar Narancs pedig szintúgy közelebb áll a Mazsihiszhez, mint az EMIH-hez (hja, kérem, az ortodoxia, a hagyomány, az a bizonyos „tradition”, amit Reb Tevje oly’ meggyőzően énekel a Hegedűs a háztetőnben nem egyeztethető össze a 21. századi nihilizmussal), így aztán a Magyar Narancs Vona-védése és Köves Slomó óvatos rugdalása egyszermind a Mazsihisznek tett gesztus is. Mintegy kijelölése a frontvonalaknak, és a nihilisták hátsóeszküje, már ha ez nem lenne önmagában oximoron.

De ettől függetlenül érdemes felkapni fejünket, ha azt látjuk, hogy a Magyar Narancs Vona oldalára áll. Érdemes felkapni a fejünket, mert ez folytatása annak a libasornak, amelyet Keszeg Ferencsel nyitottak meg az Élet és Irodalomban az egykori SZDSZ tetszhalott mocsári lúdvércei, s amely sorba beállt aztán Haraszti Miklós, s még ki tudja, hányféle rémséges lápi lidérc. (Medgyessy Pétert ne számítsuk ide, ő csupán naiv, együgyű lélek, aki ráadásul szinte is.)

A Magyar Narancs is elkezdett ügyködni azon, hogy Vonát szalonképessé retusálja (ki viszi át Vonát, fogában tartva, a túlsó partra?), s ehhez elengedhetetlenül szükséges a honi zsidóság bocsánatának kenetje – lesz még Szegedi Csanád Jobbik-alelnök, emlékezzetek a szavamra!

De mindettől függetlenül csak figyelemreméltó fejlemény, hogy a Magyar Narancs Vonát védi, Köves Slomót pedig beállítja és kukoricára térdepelteti a „Fidesz érdekeit szolgálók” sarkába, amiért a rabbi nem kapott sírógörcsöt a meghatottságtól Vona üdvözlőkártyácskája láttán.

Ám ez is csak első pillantásra különös fejlemény.

Valójában maga a kemény, ki- és meg- és elkerülhetetlen szükségszerűség.

Ugyanis a '90-es évek eleje óta, egészen pontosan azóta, hogy a Fidesz nem csatlakozott a Chartához, minden létezett és létező politikai formáció eljutott odáig, hogy össze kell fogni Orbán ellen. Mindenkinek mindenkivel. Immáron huszonhat szomorkás év óta keresgéljük identitásukat e létezett és létező politikai erők (erőtleneségek), és mindig, újra és újra rátalálnak ugyanarra a vudu babára, amelynek Orbán-arca van, és amit újra és újra kötötve szurkálnak. Teljesen mindegy, hogy kiről beszélünk, lehet az az egykori MSZMP sikeres vállalkozóvá hazudott kis komcsi szarjankója, vagy belvárosi értelmiségi rossz szagú szakállal, vagy gyöngyösi hit- és lélekkereskedő, aki a „nagyon radikális nemzeti oldalról” indult árpádsávós kotonnal és gárdamellénykében, ő végül mindannyian összefutnak ugyanabban a melléképületben a hátsó udvaron, ahol Orbán-arcú vudu babát lehet szurkálni.

Tudjuk, a párhuzamosok a végtelenben találkoznak.

A bonyolult ácskapcsok meg a rötyi mögött.

A roppant érzékeny és kényes ízlésű Magyar Narancs meg az ÉS pedig mindig megtalálja a módját, hogy asszisztáljon mindehhez. Eltartott kisujjal fingani, aztán méltatlankodva Európának panaszkodni az erős szag miatt – ez a rendszerváltás és az azóta eltelt huszonhét év rajtunk kívüli részének gyönyörű szép története. (Egy kivétel van még: Csurka István. Ő neki sem volt bocsánat soha. Hiszen ő volt a másik, aki komolyan gondolta, és aki nem árulta el az ügyet...)

Szóval most Vonát terelgetik éppen a rötyi mögé, bár őt nem is kell terelgetni, meggy magától, mint minden küldött nyomorult, és ajkáról ki sem fogy a 21. század.

És ez jó, ez szép, ez igazi szimbólum, ez a 21. század. Ez a méltó Vonához és a Magyar Narancshoz. E században és e század büszke zászlóvivőiben teljesedik ki a civilizált emberiség nyolc halálos bűne – miképpen azt Konrad Lorenz elbeszélte.

Mik is e bűnök? Néhány csak, címszavakban, a mester nyomán: a „túlnépesedés”, „az élettér pusztulása”, „az

érzelmeik fagyhalála”, „a tradíciók lerombolása”.

Ebben utazik a 21. század, és ebben utaznak e beteg század apostolai.

„Figyelmesen hasonlítsunk össze egy régi német városközpontot a külső részekkel, a modern lakótelepekkel, vagy a már vidékre is terjedő kultúrszeméttel elárasztott területeket a még érintetlen helyekkel. Ezután hasonlítsuk össze egy normál testszövet hisztológiai képét egy rosszindulatú daganatéval: meglepő párhuzamokat fogunk találni. Objektíven végiggondolva és az esztétikumot kézzelfoghatóvá téve, ennek a különbségnek az oka az információvesztés” – írja Lorenz.

Itt ülünk régi városrészeinkben, és rémülten, bár mi tagadás, a régi tudás és a tradíciók birtokosainak gyógyíthatatlan kajánságával és szégyelltt felsőbbrendűségével szemléljük a „külső részeket”, a 21. századot. És mormoljuk magunkra a varázsinget, hogy most már nem fejlődni kellene, hanem visszarégiesülni.

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló